

(המשך מעמוד 18)

נים, ניהל מלחמה באלה שגרמו להעברתו. המטרה העיקרית לתלונותיו של הירש-ברג: זאב בירגור, מי שהדיח אותו מתפקידו ובא במקומו, כמנהל מרכז הסרט הישראלי ולאכס מסיס, שהיה באותה תקופה המוכר הכללי ומ"ש יושבראש אגוד יצרני הסרטים בישראל.

"מה אני יכול לעשות", סיכם אחד מראשי משרד המיסחר והתעשייה באוניו מסיס, "האיש הטריד אותנו ללא הרף. היינו נאלצים להסכים בסופו של דבר שבית-המשפט יחליט מי צודק". יושב-ראש אגוד מפיקי הסרטים, אפריים קי-שון, ומנהל אולפי הסרטה הרצלית יצחק קול, היו הרבה יותר פסקניים ובהירים במכתב ששלחו לפינחס ספיר: "האיש זקוק לבדיקה פסיכיאטרית".

"הטעות תוקנה". באותו שבוע בו דאג מי שדאג לפרסם בקוליקולות את דבר מעצרו שלא היה ולא נברא של אלכס מסיס, פירסם מבקריהמדינה את הדו"ח השנתי שלו, והקדיש בו שלושה עמודים לפרשות, הדומות דמיון מוחלט להאשמות המוטחות נגד מסיס, כאילו רימה את משרד המיסחר והתעשייה כדי לגבות 18 אלף ל"י, תמריצי-יצוא ומסי-בטיחות. אף אחד ממנהלי המיסעלים לא נקרא לחקירה ולא נתבקש להפיק ערבויות לשונו אר-צה. מיפעל אחד גבה עשרות מיליונים של ל"י בתמריצי ובהלוואות ייצוא על התחייבויות-ייצוא שלא בוצעו כלל. בכל המקרים האלה ענו שרייהמיסחר והתעשייה כבנסת: "תיחה טעות... הטעות תוקנה". במקרה של מסיס לא היה רק עצם הטיפול בפרשה מוזר, היה מוזר גם העי-תוי — 4 שנים אחרי שהירשברג התחיל בתלונותיו, וכמה חודשים לפני הבחירות.

רדיו

מה לחץ?

תחרות בין "שודורי ישראלי"

"גלייב" מולידה יותר העזה
"ספר ההגנה הוא טועה ומטעה!" טען האלוף (מיל.) דן אבן, מי שפקד בתקופת מלחמת העצמאות על חטיבת אלכ

יפונית במקרים רבים הגורם הקובע בה. הצורך המתמיד להתחרות בתחנה הירש-ברג, משופעת הכתבים והגלים של שודורי-ישראל, העלה את רמת התוכניות של גלייב, המבוססות ברוב המקרים על אישיותם של עורכי ומגשי התוכניות. התוכניות האישיות בגלייב הפכו כן לאיפיונה הבולט ביותר של התחנה. כיום אמוק ממוסקבה, תוכניות הקייץ של התחנה כוללות כמה חידושים, שבין הבולטים בהם מסירת תוכניות אישיות מובהקות לדמויות ביקורתיות כמו יעקב אגמון ודידי מנוסי.

הפומנאי-חרון דידי מנוסי, למשל, הרשיק לחבורת מבקרי המיסד של ידיעות אחרונות, קיבל תוכנית ראיונות אישית, המשודרת אחת לשבוע ביום שישי בערב, שיש אומרים, כי נועדה להתחרות במאגזין של שידורי-ישראל בעריכת גזעון לביארי, המשודר באותה שעה בדיוק. התוכנית, בה מנסה דידי להציג מנקודת ראות אישית שלו את מאורעות היום שבוע באמצעות ראיון עם האנשים שעמדו במרכזם, גותנת לו אפשרות ללחוץ לקיר אנשים שלפעמים חוששים לומר מה לחץ עליהם.

לפני שבוע גשמע בתוכנית גם קולו של יוסף גבעון, הלוא הוא יוסקה ג'י ממוסקבה. יוסקה ג'י התקשר ממוסקבה עם כתב עיתון החיפאי מאיר שושני, כדי למסור לו פרטים על שיחה שניהל עם ליאוניד ברזנייב בבית בתו ממוסקבה, שושני לא האמין שיוסקה ג'י מטלפן אליו ממוסקבה, חשב שזו אחת המתיחות שלו, ביקש את מיספר הטלפון שלו ממוסקבה כדי להתקשר אליו. אחרי שיוסקה ג'י מלא את מבוקשו, התקשר אליו שושני למסקבה והקליט את השיחה, ששודרה כמלואה בגלייב.

בתום השיחה הטלפונית עם מוסקה ג'י נשאל יוסקה ג'י, אם אינו חושש מפירי-סום שיחתו עם ברזנייב.

השיב הישראלי המתגורר במוסקבה: "כוס אמק מי שמפחד!"

תקשורת

מספרים לא לפירסום

תקלה המורה

במדריך הטלפונים

חרדש

אורח הרוצה להרים את הטלפון אל ראשי-הממשלה ולומר לה מה הוא חושב על נאומה האחרון בטלוויזיה, אינו יכול לעשות זאת מסיבה פשוטה: קשה יתיה לקבל את מיספר הטלפון של גולדה. עד היום יכול היה האורח התמים לחשוב שלגולדה אין בכלל טלפון. שמה פשוט לא הופיע בין שמות מינויי הטלפון הרגילים שהתפרסמו במדריך הטלפונים של משרד התיקשורת.

מעתה יוכל כל אורח לדעת שלגולדה יש בעצם מכשיר טלפון אלא שמיספרו אינו ניתן לפירסום. הדבר מצויין בפני-רוש במדריך הטלפונים חחדש לשנת 1973 שהוצא עליידי משרד התיקשורת ובו כלולים מספרי מינויי הטלפון של יורי שלים וחיפה.

גולדה אינה היחידה שלידי שמה מופיע הציון "לא לפירסום". עשרות מינויי טלפון

אשכול אשכול, עתניאל 82... לא לפירסום
אשכול לוי, בן מימון 44... לא לפירסום

קוח זוכה 4 8 48 70
עליף רוד, סנט דמיטרי 4... לא לפירסום
נרושלים בע"מ

הטלפון 43... לא לפירסום
מאיר גולדה, רח' בלפור... לא לפירסום
מאיר גולדה, ביון ברקת, יפו 46... לא לפירסום
החומר נמנה ברובל 101... לא לפירסום

הטלפון 43... לא לפירסום
מאיר גולדה, רח' בלפור... לא לפירסום
מאיר גולדה, ביון ברקת, יפו 46... לא לפירסום
החומר נמנה ברובל 101... לא לפירסום

קטעים מספר הטלפונים החדש

בחהלט לא לפירסום!

שפספרי הטלפונים שלהם לא פורסמו עד כה, בהם שרי ממשלה, קציני צבא, פקידים בכירים ועוד כל מיני בעלי תפקידים שמסיבות בטחוניות לא ניתן לפרסום את מספרי הטלפונים שלהם — מופי

אם הראוי ליד קבר בנה
צל של חשד

אם הראוי
על העלמה בודון

חובש שחלם להיות רופא. נהרג בידי חבר, באקדח שהושאר טעון ברשלנות על-ידי קצין. השופט הצבאי גם לא הסתפק ה' שבוע בקביעתו כי חקירת הצבאית היתה רשלנית, לא תוציאה את האמת לאור. הוא התייחס גם לעובדה כי צל של חשד ריחף, לאורך כל חקירתו, בדבר העלמת בודון של העובדות. כן התייחס בחומרה לעובדה כי חיילים מהיחידה שבה בוצע ה' אסון ניסו להשפיע על חיילת, שגילתה את האמת, לפני שנכנסה להעיד בבית-הדין הצבאי.

לא פחדתי. פקד הראל, שהועלה בר-דרגה ערב יום העצמאות, ידע שהאמת לא תחזיר את הבן שאיננו. התערבתי ונאבקתי כדי למנוע מקרים טראגיים דו-מיס, אמר השבוע. "סירבתי להשלים עם הנסיון לטשטש את האמת. לא היה איכפת לי את מי ארגזו. לא פניתי לקבל עזרה מהמשטרה. ניהלתי את החקירה לבד. לפחדו לא, לא פחדתי מאיש. מה אני יכול להפסיד? את היקר לי מכל, כבר הפסדתי." והוא מסיים: "בשבילי העניין עדיין לא הסתיים. אמשיך לעקוב ולוודא שהמלצור תיו של השופט החוקר, לגבי המעורבים במותו של בני, תבוצענה במלואן."

עים בספר החדש עם התואר "לא לפרסום". אין זה חידוש של משרד התיקשורת. זוהי תקלה. האחרים על הדפסת המדריך לא הבחינו כי המחשב הדפיס את שמות המינויים הסודיים במקום לפלוט אותם. כתוצאה מכך נחשפה כל רשימת בעלי הטלפונים הסודיים. כאשר התגלתה התי-קלה, כבר חולק המדריך לרוב המינויים. הדפסתו עלתה רבות ל"י. לא היתה כל אפשרות לחקן את התקלה המגוחכת, אך החמורה.

דרכי אדם

מי יחקור את החוקרים

"אמשיך עד הסוף", חכמי השבוע

קציני-המישטרה, שחקירתו

העקשנית קרעה את מפדי

השקרנים סביב מותו של בנו בצח"ל

"אני שונאת את אופקים. אני שונאת את המקום הזה. לו לא היינו עובדים לכאן מ' דימונה, גבי לא היה מת". ג'וליה, אמו של גבי הראל, מוחה את דעותיה. האשה שבת-השיער מסרבת ל' השלים עם המציאות. עם מות בנו. פנים היוזרות. כמו שבעלה, מפקד משטרת רפיה פקד דוד הראל, סירב להשי' לים עם השערורייה שהתרחשה סביב נסי' בות'המות:

"ברגע הראשון שאשתי התקשרה איתי ומסרה לי שהודיעו לה מקציני-העיר באר-שבע שגבי שלנו נהרג מכדור שנפלט מ' העוין שלו — לא האמנתי". סיפר השבוע הגבר הרוח, הגבוה, פניו חיוורות כסיד, כשהוא מדבר על הפרשה, וקולו רועד. ההודעה הנוראה התקבלה באוגוסט שנה שעברה. השבוע, לאחר עשרה חודשים של חקירה מאומצת, זכה האב השכול בהישג ראשון: השופט החוקר מיכה לינדנשטראוס הורה להעמיד לדין קצין ושני חיילים, בקשר למותו של גבי הראל, תקף את חקי-רת המשטרה הצבאית בפרשה, והמליץ ל' חקור מחדש צדדים שונים בה.

צילום באוויר. חקירתו הפרטית של האב השכול לא תחזיר את הבן שנפל ל' זוילה האדומה במבואות אופקים. בסלון, קמה ממקומה עופרה, חברתו הבלונדית של גבי, מתנדבת להראות את מעבדת' הצילום בחדר. אמו אינה מסוגלת להיכנס לחדר, מאז-נהרג הבן. המעבדה-מלאה בתמונותיו של הצעיר חובבי-הצילום, המגלות את חייו המלאים והתוססים של גבי באלף ואחד מקומות, באלף ואחד מצבים. באחת התמונות צילם גבי את-עצמו באוויר, בשעת צניחה. אולם הוא לא נהרג בקרב. הידיעה הר-ראשונה שקיבלה המשפחה, היתה שבנם נהרג כשניקה את נישקו. רק עקשנותו של אביו חשפה את האמת.

החבר הרג. האמת היתה שגבי, הר